

Voor
Joke,
Feline
& Tuur

D/2024/45/32 – ISBN 978 94 014 9933 0 – NUR 800

Vormgeving omslag: Studio Jan de Boer
Vormgeving binnenwerk: Wendy De Haes

© Jan Lambertyn & Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2024.

Uitgeverij LannooCampus maakt deel uit van
Lannoo Uitgeverij, de boeken- en multimediativisie
van Uitgeverij Lannoo nv.

Alle rechten voorbehouden.
Niets van deze uitgave mag verveelvoudigd
worden en/of openbaar gemaakt, door middel van
druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere
wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Uitgeverij LannooCampus
Vaartkom 41 bus 01.02 Postbus 23202
3000 Leuven 1100 DS Amsterdam
België Nederland

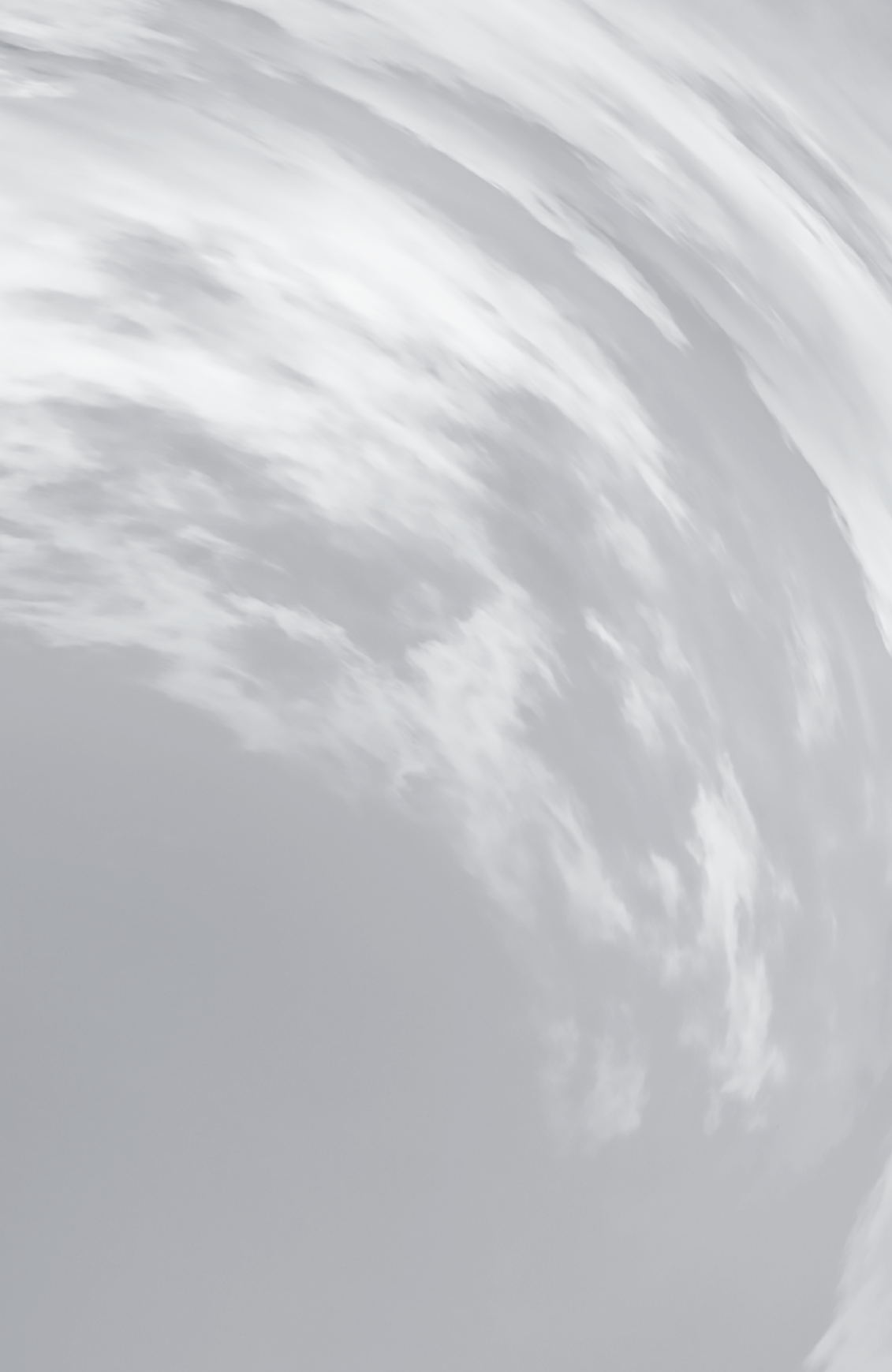
www.lannoocampus.com

J A N L A M B E R T Y N

VERSLAAT
JE
MERK
AAN

Wat je (niet)
moet
opgeven
om te
winnen

Lannoo
Campus

INHOUD

Vooraf	9
The price you pay	10
Neem tijd om na te denken	11
Hoe het ‘goedkoper’ kan	15
Een metafoor om op terug te vallen	16
Hoe het begon: hard werken, keihard werken	21
Hard werken. Keihard werken	21
Lange tijd moet ik niet hard werken	22
Hoe ik dan mijn problemen ontvlucht	25
In de voetsporen van m’n oom	27
Maar dan lonkt het studentenleven	28
De liefde	31
Wat. Een. Ervaring!	32
Op zoek naar kansen bij topadvocaten	35
Hoe ik daar beland?	35
Plots toch de uitverkorene	37
Hoe de rollercoaster uit de startblokken schiet	39
Het gaat er hard. Keihard. In elk opzicht	41
Hoe vermoeidheid mij verandert	43
Ben ik echt veranderd?	45
Of ik er zelf eigenlijk last van heb?	48
Hoog tijd om te veranderen	53

Van geen kansen naar plots alle kansen	57
Lap. Ze zoeken een bedrijfsjurist	58
Maak kennis met de eerste officier	60
Hoe het verkeerd liep	62
Diepzeeduiken in de flow	63
In de flow werken: vloek en zegen	64
Ondertussen wordt mijn functie ondermijnd	66
Hoe mijn functie wordt uitgehold	67
Ik bereik een breekpunt	69
Een bloedhete dag in de nazomer van 2017	71
Een laatste duw richting exit	75
Wat ik dan die overige maanden nog doe?	76
Een fantastisch ontspannende maand. Not	81
De batterij is compleet leeg	82
Ondertussen stel ik m'n vrouw op de proef	85
Het hek is van de dam	86
Ik heb geen gevoelens (meer)	89
Mijn lichaam schreeuwt, maar ik luister niet	90
Mijn eerste dag bij Triginta, met knikkende knieën	94
Al snel van niets naar iets	97
Zo goed als het professioneel gaat, zo slecht gaat het privé	98
DNA's die niet meer botsen, maar versmelten	100
Had ik maar al sneller naar Sun Tzu geluisterd	101

Waar ik vandaag sta	107
Niet meer pleasen, please	107
Dus hoe heb ik dit veranderd?	108
Het kan niet alleen, het is zelfs beter	110
Onderschat in ieder geval niet de kracht van die fiets	111
Ja, maar wat dan met al die verwachtingen?	112
Over het niet durven te zeggen	115
En hoe je optimaal verbindt? Door je kwetsbaar op te stellen	116
How do you practice what you preach?	118
En tegelijkertijd geef ik nu kansen	121
En of ik dit alles opnieuw zou doen?	123
Dan wel met meer tijd	123
En o ja, nog belangrijk nieuws	125
En ja, ik werk nog altijd vele uren	126
Ken in ieder geval jezelf	128
Of ik ooit nog eerste officier word?	129
Conclusie	131
Nog een laatste iets	135

***‘Ervaring is
de optelsom
van je fouten’***

VOORAF

2021. Het is lente. Hoewel ik nog maar 32 ben, heb ik al een bijzonder intens traject afgelegd. In een razende rollercoaster, die dat najaar weer even tot stilstand komt. Op eigen verzoek, om mezelf heel even rust te gunnen, en daarna weer te vlammen. Maar ook en vooral omdat in die lente m'n dochtertje geboren wordt, het ideale 'excuus' om de pauzeknop in te drukken. Om lessen te trekken voor mezelf als prille dertiger, als echtgenoot, als kind, als vriend ... en als jonge ondernemer van een bijzonder snelgroeïende boîte (onderneming).

Even stilstaan terwijl alles echt enorm hard aan het bewegen en veranderen is; het klinkt een beetje tegennatuurlijk, maar ik voel het op dat moment: dit gaat me veel deugd doen, even terugblikken. Ja, dan al. Niet binnen zoveel jaar, wanneer ik fin de carrière ben. Dan al, omdat er dan nog veel tijd en ruimte is om van ervaringen te leren en uitdagingen aan te pakken.

Uiteindelijk zou het echter veel meer dan een pauze worden. Het werd een kantelpunt in m'n leven. Een project van meerdere jaren zelfs, waarmee ik twee jaar later, in 2023, nog altijd bezig ben, terwijl ik dit boek schrijf. Een project waarbij ik het evenwicht tussen mijn werk en mijn gezin herleg, nadat die balans ernstig uit - nou, ja - balans geschoten is. Een gezinnetje dat trouwens ondertussen compleet is geworden met de geboorte van Tuur in december 2022, nog zo een 'eye-opening' moment.

The price you pay

Maar goed, ik ga te snel. Terug naar het najaar van 2021. Als je me dan ontmoet, denk je: wow, het gaat Jan voor de wind! Hij raast over de finish en daar voorbij, zonder enige hindernis. Hij maakt Triginta mee groot. Een bedrijf met een vernieuwend vastgoedmodel, gespecialiseerd in onder meer de herbestemming van religieus erfgoed, en met een vastgoedportefeuille die iets meer dan vijf jaar na de start, midden 2023, bijna vierhonderd miljoen euro bedraagt.

En het klopt: het gaat inderdaad goed. Toch voor een groot deel. Zeker op dat moment. Succesvol zou ik het zelf nooit noemen – dat voelt tegennatuurlijk aan – maar eigenlijk is het dat wel. Des te meer omdat ik nog maar 32 jaar oud ben en dit volledig op eigen kracht waar heb gemaakt. Maar mijn rollercoaster heeft dan ook al heel wat ups en downs opgezocht. Langs hoge toppen gescheerd, om vervolgens diepe, erg diepe dalen in te duiken. Professioneel én privé. Stevig, heel stevig verslaafd aan mijn werk.

Dat alles is de prijs die ik heb betaald, voor de prijs die ik wou krijgen. Het heeft me gebracht tot de positie die ik wou bereiken: een bedrijf uit de grond stampen en daar de leider van worden, die in (nagenoeg) alle vrijheid keuzes maakt. Het is een grote prijs om te betalen, maar ik kreeg er ook iets groots voor terug. Datgene dat ik altijd al wou (of toch alleszins al heel lang).

Alleen. Toen ik uit de startblokken schoot om te komen waar ik nu sta, al die jaren terug, na een slabakkend eerste jaar aan de universiteit, wist ik niet waar ik zou landen en ook niet welke prijs ik zou betalen om m'n prijs te veroveren. Hoe het prijskaartje er precies zou uitzien. Bovendien heb ik af en toe nodeloos wat teveel betaald. Lees: de zaken verkeerd aangepakt, waardoor

geliefden rondom mij mee de prijs betaalden, terwijl ze zich daarmee nooit akkoord hadden verklaard.

Neem tijd om na te denken

Het probleem was: ik had geen tijd, of beter: ik nam geen tijd om na te denken over hoe ik de zaken aanpakte. Ik brandde van ambitie om m'n droom waar te maken. Liever gisteren dan morgen. En dus scheurde ik met driehonderd kilometer per uur over de snelweg, naar m'n professioneel doel. Zoals jij dat vandaag misschien ook doet, naar de realisatie van jouw professionele droom (die misschien ook 'leider worden' is).

Te weinig jonge professionals (maar evengoed ervaren rotten) maken tijd om af en toe na te denken over zichzelf. Over hoe je de zaken aanpakt, op weg naar de verwezenlijking van die grote, brandende droom. Terwijl dat – neem het van me aan – o zo belangrijk is. Omdat het jou uiteindelijk op een veel betere manier tot je doel brengt. Zonder nodeloze verliezen of onnodig over bepaalde grenzen te gaan, zoals ikzelf deed, waarbij ik zelfs bijna het allerbelangrijkste in m'n leven verloor. Bijna. Straks meer daarover.

Het maakt me daarbij niet uit hoe je die tijd vrijmaakt. Als je het maar doet. Want diep vanbinnen weet je het ook zelf: tijd is het hoogste goed. Maak het, vraag het, neem het. Durf het te nemen, ook in een drukke agenda. Ook wanneer je dan vreest een opportuniteit op korte termijn mis te lopen. Loslaten dat idee, want tijd is té belangrijk. Tijd om heel even stil te staan en na te denken over de lange termijn. Tijd om even los te koppelen, energie op te doen en dan beter, sneller, duurzamer keuzes te maken, privé en professioneel. Zodat jij en je rollercoaster niet ontsporen.

Nu, ik weet het. Vaak heb je geen tijd om na te denken, als jonge potential. Vaak raas je. Ook als er muren in de weg staan. Ik raasde lang ook. Zonder tijd te nemen om na te denken over hoe je je doel bereikt. Zelfs als je tegen een muur aanloopt. Dan loop je er keer en keer opnieuw tegenaan, tot je er alsnog door breekt. Steunend op je instinct en buikgevoel. En soms komt het dan toch goed. En soms ook niet. Maar je hebt geen tijd om te beseffen wanneer het fout begint te gaan, terwijl de rollercoaster raast. En dus raas jij ook maar verder. Ik weet het. Cuz I've been there.

Daarom blik ik nu voor jou terug, op m'n eigen wilde achtbaanrit van de voorbije jaren. Om jou te tonen wat de prijs kan zijn die je voor succes betaalt en welke lessen ik eruit heb geleerd of er nog uit te leren heb. Zonder het jou af of aan te raden, om die prijs te betalen. Dat is niet wat ik met dit boek wil bereiken. De keuze of je hiervoor gaat, is aan jou. Aan jou als lezer om je te (willen) herkennen in mijn verhaal en aan mij om voor jou veel aha-ervaringen te scheppen. Over dromen najagen en keuzes maken. Keuzes die jij ook kunt maken, of dus misschien net niet. Ik wil jou alleen tonen wat het jou kan kosten én wat het jou kan opbrengen, die dolle rit op de rollercoaster richting succes.

Hoe zit het boek in elkaar?

In dit boek vertel ik jou als collega-young professional het verhaal van mijn dolle rit, gedreven door de wil om succesvol te worden. Chronologisch, waarbij ik sleutelmomenten uit mijn razende rit beschrijf. Hoogte- én laagtepunten. Pieken en dalen. Bij elk moment blik ik dan terug en vertel ik jou welke prijs ik toen betaalde en welke lessen ik eruit trok. De lessen voor young professionals herken je aan dit symbooltje **Y**, de lessen voor leiders aan dit symbooltje **L**.

Het boek is soms grappig, soms tragisch, soms bittere ernst. Zoals het leven nu eenmaal is: puur en onversneden. Maar altijd herkenbaar, bijzonder eerlijk en misschien meeslepend. En ik vertel dit verhaal met het grootste respect voor iedereen die er een rol in speelt, ik hoop dat ieder van hen dat beseft. Maar wel zonder enig blad voor de mond. Want zo ben ik nu eenmaal. Als jij in dit verhaal figureert, weet je dat trouwens al.

***‘Nu al één advies:
bewandel het
pad in vol overleg
en in volle
overeenstemming
met je mentoren
en partner’***

HOE HET ‘GOEDKOPER’ KAN

De keuzes die je moet maken, zijn aan jou om te maken. Over welke prijs je wel of niet betalen wil. Maar dat neemt niet weg dat ik jou af en toe wat advies kan geven over hoe je zaken op weg naar succes ‘goedkoper’ – lees: met minder verlies – kunt doen. Want sommige kosten hoeft je echt niet te maken. Sommige ‘verliezen’ in je leven hoeft je echt niet te lijden. En sommige wel. Door sommige dalen moet je nu eenmaal trekken, om dan weer de top te bereiken. Maar dan kun je evengoed het pad door het dal kiezen waarop je het minste riskeert te verliezen. En o ja, nu al één gouden advies: bewandel dat pad in vol overleg en in volle overeenstemming met je mentoren en partner.

En als je dan die leider bent, zoals ik nu in 2023, man of natuurlijk gelukkig ook meer en meer vrouw, doe je bepaalde zaken beter wel en andere beter niet als leidinggevende. Ook dat heb ik geleerd tijdens m’n razende traject van de voorbije jaren en leer ik vandaag nog altijd ten volle. Die lessen wil ik je nu ook al meegeven, terwijl je misschien nog volop onderweg bent naar de top. Net als de manier waarop ik vandaag, anno 2023, in het leven sta/probeer te staan, privé en professioneel.

Opnieuw aan jou om te beslissen wat je ermee aanvangt. Misschien vind je het ook maar niets, en dan weet je dat ook weer. Maar wie weet, neem je dit boek er ooit toch bij, om dan elk hoofdstuk eruit opnieuw te lezen, als de tijd rijp is. Als je hetzelfde (of iets gelijkaardigs) doormaakt. En misschien (dat hoop ik van harte) komt het jou dan van pas. Ik wens je alvast een fantastische rit toe, met zo weinig mogelijk verlies en zo veel mogelijk winst, privé en professioneel. Werkverslaafd zul je daarbij

waarschijnlijk moeten zijn. Een droom waarmaken vraagt nu eenmaal véél werk. Een winnaar is een verliezer die niet opgeeft. Maar wees dan werkverslaafd in overeenstemming met de mensen om je heen, privé en professioneel. Zodat je die ene mooie droom professioneel waarmaakt, zonder uit die andere mooie droom privé te ontwaken.

Go get them, tiger, maar met bewust gemaakte keuzes, tegen de beste prijs!

Een metafoor om op terug te vallen

Enkele jaren geleden stootte ik op een leuke video op LinkedIn. Het moment waarop ik het filmpje zie, is niet onbelangrijk in de context van het verhaal dat ik je wil brengen. Op het moment dat ik naar de video kijk, heb ik ondanks mijn jonge leeftijd al enkele stappen gezet in het professionele leven en sta ik op het punt een nieuwe te zetten. Die nieuwe stap komt na – en rechtstreeks wegens – een donkere periode voor mezelf; een periode waarin ik heel hard op mijn eigen grenzen ben gestoten. Een periode waarover ik je in dit boek wil vertellen. De video die ik op LinkedIn zie, grijpt meteen mijn aandacht. De video opent mijn ogen. Waarom? Omdat die heel mooi aantoont hoe alles met alles te maken heeft. En hoe kleine stappen grote gevolgen kunnen hebben.

Ik vat het verhaal van de video even samen. In 1926 wordt de allerlaatste wolf van/in Yellowstone National Park doodgeschoten. Tot groot genoegen van de veehouders. Maar dan treedt er een hele domino aan onverwachte effecten in werking. Zonder de wolf krijgt elke wapiti (een hertachtige) in het natuurpark vrij spel om zich vrolijk voort te planten. Geen enkele stoere predator kan deze grote grazers nog bedreigen. Met als gevolg dat de

bodem erodeert en enkele planten- en boomsoorten in het park zelfs volledig verdwijnen.

De oplossing, op z'n Amerikaans? Eerst schieten, dan nadenken. Het aantal wapiti's terugdringen, door ze af te knallen. Niet geheel verrassend blijken de Amerikanen iets te schietgraag, waardoor er in de jaren zestig nog veel te weinig wapiti's overblijven. En dus wordt de jacht verboden, waarna de wapiti's zich weer als konijnen beginnen te gedragen.

Een duurzame oplossing blijft uit tot in 1995 veertien wolven in het park geherintroduceerd worden. Een kleine halve eeuw nadat de laatste wolf neergeschoten is. Het gevolg? Het aantal wapiti's neemt sterk af. Té sterk: in plaats van de vooraf ingeschatte twaalf wapiti's per jaar per wolf gaan er in het eerste jaar al tweeëntwintig voor de bijl.

De overgebleven wapiti's moeten zich anders gaan gedragen, willen ze overleven. Ze worden veroordeeld tot een leven op hun hoede. Lang op eenzelfde plaats blijven zit er niet meer in. Iets waar op haar beurt de flora – vooral wilgen en populieren – wel bij vaart. Net als de bevers. Zij zijn tevreden, want de oevers van de rivieren worden niet langer kaalgegraasd. Er blijven meer bomen over, om meer beverdammen mee te bouwen. En zo verbetert dan ook weer de paaigrond voor vissen én krijgen de rivieren meer ruimte, wat meer insecten en watervogels aantrekt.

Ook de coyotes hebben hun gedrag moeten aanpassen én het onderspit gedolven, nu de wolf terug is. In 1997 is van hen nog maar de helft over in Yellowstone National Park. De rest belandt tussen de kiezen van de wolf of zoekt zijn heil in hellend gebied, waar de coyotes aan de wolf kunnen ontsnappen, omdat ze zo wendbaar zijn.

Geen coyotes meer in de valleien – dat is dan weer goed nieuws voor de gaffelbok. Het snelste hoefdier ter wereld, dat weliswaar met uitsterven bedreigd was, omdat de coyotes voortdurend hun

jongen opaten. Voor de wolf zijn de gaffelbokken te snel en hun kalfjes te klein.

Maar de grootste winnaar van dit alles zijn toch wel ... de aaseters, waaronder veel raven. Wolven eten hun prooi namelijk nooit volledig op. Raven en wolven hebben dan ook een speciale relatie. Raven hangen rond in de buurt van wolven, waardoor ze kunnen profiteren van hun prooien. Maar omgekeerd lokken raven wolven soms ook naar prooien of aas, waar beide van kunnen eten.

De wolf hoort, voelt, ziet unieke kansen; heeft een breed zichtveld en slaat toe wanneer de prooi in beweging komt. Maar de wolf staat ook symbool voor loyaliteit, doorzettingsvermogen, flexibiliteit, intuïtie, vrijheid, instinct, intelligentie, de waarde van sociale connecties ... Dat roept het beeld op van een dier dat het vermogen heeft om zelfstandig op onderzoek uit te gaan en kennis terug te brengen naar de gemeenschap. De wolf als leraar en als gids. De wolf waardeert het gezelschap van anderen en van familie, terwijl hij tegelijk gehecht blijft aan individualisme. Dat zijn de beelden die ik meeneem en die mij inspireren, zonder dat ik mogelijke negatieve aspecten negeer. Het is de wolf die me triggert om inzichten uit mijn nog jonge carrière te delen.

De raaf houdt dan weer van teamwork en deelt kennis. Raven laten de lead bij de jacht aan de wolven, maar houden wel alles in de gaten. Een raaf kan wachten tot de wolf zijn prooi heeft gevonden, gedood en zijn deel heeft genomen. Raven hebben dus per definitie een langetermijnvisie. Zo zie ik in de relatie tussen beide dieren een verhaal van wederzijds respect, wederzijdse afhankelijkheid en ook wederzijds plezier, terwijl ze elk apart ook heel sterk een eigen én gelaagd verhaal hebben. Dat ze beide recent weer hun intrede in ons land deden, is geen toeval. Ook niet volgens het Agentschap Natuur en Bos.

Wolf en raaf, niets beters om een boek mee te starten waarmee ik een oproep wil doen tot gezonder ondernemen. Een nieuwe vertaling van de legende over de wolf en de raaf dus; die inzichten kan bieden over impact maken, leiding geven en ondernemen. Een legende of verhaal waarin werk en privé elkaar in balans houden. Net zoals de wolf en de raaf dat doen. Waarin geen soft en hard skills bestaan. Alleen vaardigheden, instinct en consequent volhouden. En vooral normen en waarden. Een verhaal waarin enkele heel eenvoudige, quasi klassieke waarden die in de hedendaagse maatschappij ondergesneeuwd raken, weer boven water komen.

Door de herintroductie van de wolf in Yellowstone National Park herstelde niet alleen de biodiversiteit, maar verbeterde die ook. Disruptie heet dat dan. Impact hebben begint altijd ergens. Wat het uiteindelijke resultaat is, is soms pas veel later te aanschouwen ... en te overschouwen.

L

Ook als ambitieuze medewerker, manager, leider en/of ondernemer is je grootste drijfveer impact hebben. Dat is het uitgangspunt. Op je organisatie en al je medewerkers. Daarvoor moet je natuurlijk ook zelf je eigen 'ecosysteem' op orde hebben en daar zelf een goede invloed op hebben. Je eigen professionele omgeving én je gezin en familie.

***‘De schrik voor
armoede voedt je
creativiteit en goed
rentmeesterschap’***